



Vyjádření starostky městyse k aktuální situaci

KONČÍM...

Těm, kteří si kladete otázku, proč jsem se rozhodla rezignovat na funkci starostky obce, odpovím v několika řádcích...

Na úřadě je průkazné v zásadě vše v pořádku (a to, co jsem považovala za malý problém z minulosti, je možné v několika měsících vyřešit), rozhodně není nutné někoho kryt či zamatat domnělý nepořádek pod koberec. Naopak, problémy, na které jsem narazila a začala je řešit, se ve skutečnosti ukázaly jako bolavé místo některých nových zastupitelů, kteří nechťeli, abych se jistými záležitostmi zabývala. Nabádali mě, abych důrazně nepožadovala a nevymáhala po dlužnících, kteří jsou s nimi v úzkém vztahu, vysoké dlužné částky. Nehodlala jsem podporovat zastupitelku, která si prostřednictvím své nově nabyté funkce chce řešit osobní problémy s firmou, která zde v souladu s územním plánem chce investovat peníze, zajistit nová pracovní místa, ubytovací kapacitu..., atd. Nehodlám podporovat zastupitele, kteří chtějí řídit obec jako svou firmu, aby oni rozhodovali, a ostatní na ně pracovali a plnili jejich rozkazy. Neměli by se snad všichni podílet na rozvoji obce? Také systém hospodaření obce je rozhodně odlišný od hospodaření soukromé firmy. Tak trochu to již mohu z pozice OSVČ, podnikající přes 20 let posoudit. To by si někteří páni a dámy ze zastupitelstva měli uvědomit!

Mám už dost nadřazeného chování některých zastupitelů, jejich snahy o ztěžování činnosti úřadu neustálými kontrolami řadu let starých dokladů úřadu bez pověření ostatních zastupitelů, zneužívání postavení zastupitele a nevhodné chování při kontrolách, při jednání s důchodci, vyhrožování občanům Loučeň za signování petice, pomlouvání práce zaměstnanců úřadu u jiných úřadů obcí a měst, mám dost jejich intrikářství a politikaření i jejich neustálých osobních útoků.

A jakou jsem měla podporu? Možná se budete divit, ale ta přišla překvapivě jen ze strany Fr. Vlka a zástupců Nezávislých (p. Vinše). Možná i to zklamání, že místo podpory ze strany sdružení "Změna 2014" přišla rána pod pás, umocnilo mé rozhodnutí odejít. Rozhodně nemohu být ve vedení obce, kde vedle Vás sedí podrazáci, škodiči, pomlouváči..., tak se opravdu nedá úřad vést. Naivně jsem se domnívala, že mohu být svými profesními znalostmi, přehledu o Loučeň, životními zkušenostmi a pracov-

ním nasazením, přínosem pro naši obci. Jenže to samo o sobě nestačí, musíte mít kolem lidí, kteří s Vámi chtějí spolupracovat, pracovat pro obec a nečekají, že z toho budou mít nějaké výhody.

Celou dobu slyším od zastupitelů, že se zde za ten půlrok nic neděje. V pořádku, každý může říci svůj názor. Ale jak to mohou říci zastupitelé, kteří nechťejí spolupracovat a za celou dobu nepřišli s žádnými konstruktivními návrhy? Stále jen hloubají v minulosti úřadu s nesmyslnou představou, že ze šuplíku vyhrabou nějakého "kostlivce" a dokonce neváhají proti vlastní obci intervenovat u krajského úřadu a našeptávat, kde by jejich kontrola mohla něco nalézt a obec finančně potrestat, aby to pak mohli vítězně hlásat. Sice se jim to nepovedlo, ale přesto je mi z nich zle!

Myslím si, že za současné situace se dělálo, co se mohlo a na co stačily kompetence a obecní finance. Podařilo se nám více zviditelnit obec - máme nové webové stránky a nový Občasník, mapy. Začaly se budovat a opravovat komunikace (a to i bez příspěví dotačních programů). Obec je udržovaná (prořezávání zarostlých ploch, úprava hřbitova). Je požádáno o dotace na svozovou techniku SF ŽP (akceptace žádosti fondem pod č.15231904), přihlásila jsem městys Loučeň do společensko-ekologického programu ŠKODA AUTO "Za každé prodané auto ŠKODA v ČR jeden zelený strom" (dotace na výsadbu zeleně), zažehnala jsem uzavření "nekalé" a pro obec nevýhodné obchodní smlouvy o zajištění dotací na kompostárnu (a tím zachránila obec před finanční ztrátou cca 200 000 Kč), stabilizovala jsem personální situaci na úřadu obce. Je zapracová-

ván energetický audit na budovu čp. 97 (pošta), aby bylo možné při další dotační výzvě (snižování energetických hodnot budov) požádat o finanční podporu. Je zpracovaný plán rozvoje městyse Loučeň. Je hotový znalecký posudek na sokolovnu, zpracovaná projektová dokumentace na komunikace na Patříně - za "slepičárnou"... a mohlo by toho být mnohem více, ale...

To, co se v poslední době dělo, spělo k vyvolání nových voleb. Byl to návrh JUDr. Černého a původně celého hnutí "Změna 2014" a po výzvě se přidali i "Nezávislí". Nebyli bychom rozhodně první, ani poslední obcí, kde k tomuto stavu došlo. Bylo by to rozumné řešení dané situace a občané by měli možnost se sami opět svobodně rozhodnout, koho chtějí v zastupitelstvu své obce. Ale bohužel na poslední chvíli se dva zástupci hnutí "Změna 2014" rozhodli jednat proti většinovému rozhodnutí, a nové volby nepodpořit. Měla by tu teď zaznít otázka: "Kdo a proč se bojí nových voleb?" Mnozí občané žádají vyvolat obecní referendum o konání nových voleb! O konání referenda může rozhodnout samo zastupitelstvo na příštím jednání.

Závěrem chci poděkovat všem, rodině, přátelům, občanům, zaměstnancům úřadu a zbylým koaličním partnerům, kteří mi drželi palce, pomáhali a podporovali mě. Děkuji!

Končím, neboť nemohu pracovat ve vedení obce s některými současnými zastupiteli, s hnutím ANO a jejich přísluhošy. Nemám názory ani nepřevlékám kabát. Vždy jsem tu byla pro občany Loučeň a nehodlám na tom nic měnit.

Vaše
Marta Peterková

Naši jubilanti



Rádi bychom touto cestou popřáli tak jako v minulých měsících obyvatelům městyse Loučeň, kteří v nadcházejícím období oslaví některé z významných životních výročí.

V měsících červnu a červenci oslaví krásných 70 let paní **Jana Schöterlová** a pan **Jaroslav Šimeček**.

75 let života oslaví v tomto období paní **Alena Kohoutová** a pan **Jan Jelínek**, další dva jubilanti, pánové **Jiří Kohout** a **Josef Brodský** oslaví kulatých 80 let života.

Úctyhodných 85 let oslaví hned tři jubilantky, paní **Anna Burianová**, **Marie Malíková** a **Floare Malíková**.

Životní výročí s nejvyšším číslem, a sice úžasných 93 let oslaví paní **Anna Renčová** z obce Studce.

Všem jubilantům ze srdce přeje do dalších let hodně zdraví, štěstí a také spokojený a klidný život v kruhu jejich blízkých. dč

Kontakty OÚ Loučeň:

Tel.: 325 585 283

<http://www.loucen.cz>

e-mail: ou.loucen@tiscali.cz

Uplynulo právě 70 let od skončení zatím nejhorší války v dějinách lidstva. Fakta si více nebo méně pamatujeme ze školy, příběhy známe z filmu, literatury nebo z vyprávění rodičů či prarodičů. Kolik je ale mezi námi ještě lidí, kteří mohou říci: "Prožil jsem druhou světovou válku."? Je dobře ptát se těchto lidí, jaké to bylo. Měli bychom si uchovat jejich vzpomínky na minulost - pro budoucnost. Jeden takový pamětník, nenápadný a skromný, žije na Loučeni. Už jednou se o něm psalo v novinách: v lednu roku 1965 zachránil v Jíkví topící se malou holčičku ze zamrzlého rybníku, když kolem projížděl jako řidič autobusu.

Narodil se 9. února 1924 ve Stranné u Žirovnice poblíž Jindřichova Hradce jako nejmladší z pěti dětí v rodině kováře. Když začala 2. světová válka, bydlela již rodina v Praze. Nejstarší bratr byl právě na vojně a musel demobilizovat. Ladislav se na doporučení svého bratra, i když s nechutí, vyučil v pražských Modřanech vlásenkářem. V únoru roku 1944, kdy už však pracoval ve firmě AVIA, v den svých dvacátých narozenin - tak byla německá válečná mašinerie akurátní - byl povolán spolu s dalšími devíti kamarády z Modřan na práci do Reichu. Nejprve na přeškolení. Musel se dostavit na Hlavní nádraží, kde každý totálně nasazený dostal "transportschein", na jehož ústřížek - "sonderausgabe" - nafasoval patnáct koňských buřtů a bochník chleba na cestu. Nastoupili do vlaku, který už do Prahy přijel téměř plný chlapců z jižních Čech. Odvezl je do 450 km vzdáleného německého Braunschweigu.

Lágr byl situován v borovém lese, v těsné blízkosti továrny na výrobu leteckých motorů - Flugmotorwerke. Chlapci se ubytovali v jednoduchých barácích, před jejich příchodem řádně vydezinfikovaných; každá "štuba" byla vybavena kamny na dřevo a uhlí a osmnácti patrovými palandami. Brzy byli zaškoleni - jednalo se o tzv. "černá" řemesla - Ladislav Blecha se dostal k soustruhu. Pracovalo se ve dvanáctihodinových směnách, sedm dní v týdnu. K snídani dostali hrnek černé kávy, v poledne "eintopf", v němž převládala spařená řepa - tuřín. Člověk snědl tři, čtyři sousta a dělalo se mu špatně... Dvakrát týdně fasovali kus chleba, ten si šetřili na další dny, a každý čtvrtek plátek bílé vecky. Občas někdo dostal balíček jídla z domova, zejména selští hoši, to pak každý alespoň ochutnal...

Samotná práce však Ladislava bavila a dovede si ještě dnes představit, že by za normálních mírových podmínek v takové fabrice vydržel.

"Za poctivé odvedenou práci Němec dobře platil," říká, "vydělal jsem si tehdy čtyřikrát tolik, co měl dělník u nás; asi 400 marek za měsíc."

Jenže za ně nebylo co koupit. Sotva kilometr do stotisícového města Braunschweig, druhého největšího po Hannoveru, kde jezdily tramvaje a kypěl život, byť zdecimovaný válkou, se Ladislav dostal jen jednou za celý svůj nucený pobyt, a to ještě za dramatických okolností.

Ze všeho nejhorší byly neustálé nálety. Poplach byl vyhlášen prakticky denně - ve dne v noci, a strach o život se stal trvalým společníkem. K úkrytu před bombami sloužilo několik železobetonových bunkrů, ale táborové marodky i tak praskaly ve švech - bylo hodně úrazů a také zranění od střepin protiletectkových střel. Pacienti leželi i na chodbách... Na nedalekém letišti operovalo protiletadlové dělostřelectvo a jak se situace zhoršovala, nikdo si nebyl ráno jistý, že se dožije večera...

Ladislav Blecha vzpomíná, jaká to byla hrůza, když zazněl alarm a vzápětí zlověstný hukot svazů a pak už pekelný řev bombardérů spojenců, v množství, které by se snad ani nevešlo na letiště. Bombardéry byly doprovázeny a chráněny stíhačkami.

"Slyšel jsem, že kdo se dal k Angličanům či Američanům, k letectvu, za půl roku mohl létat těmi stíhačkami. I Češi. Lítali z Afriky, v Itálii doplnili pohonné hmoty a pokračovali sem..."

Nejhorší nálet zažil na Bílou sobotu 1944.

"Bylo takové ticho a klid... mysleli jsme si, že válka konečně skončila. Ale pak to přišlo. Přihnaly se bomby, a v nekonečné rovině, rozprostírající se všude kolem, nebylo úniku. Za nesnesitelného rachotu se bombardér řítit střemhlav dolů na cíl, vysypal na něj množství malých trhavých bomb a zase vzletěl, doprovázen stíhačkami."

Později padaly bomby, obsahující vysoce hořlavý fosfor.

Zasažená místa se měnila v ohnivě peklo... Když se protiletectké obraně podařilo některý letoun sestřelit a pilot se stihl katalpultovat, nechali ho Němci snést se s padákem asi dvěstě metrů nad zem, kde ho rozstříleli kulometem.

Brzy nato, v květnu, se jeden z náletů stal osudným i Ladislavu Blechovi. Střepina protiletectkého granátu ho těžce zranila na pravé noze. Skončil na přeplněné marodce, strávil tam tři týdny. Nakonec mu německý lékař nohu zachránil. Spolupacienti pocházeli z různých zemí, vedle Ladislava například ležel mladý Holanďan, ale Poláci a Rusové přítomni nebyli. I v lágru měli to nejnižší postavení a od ostatních byli odděleni plotem. Každý nuceně nasazený kromě Čechů nosil na oděvu viditelné označení. Poláci "P", Rusové "OST", váleční zajatci "KG".

Když byl Ladislav uznán opět praceschopným a vrátil se na barák, náhle se rozhodl: uteče. Řekl to nahlas a hned se ho chytil jeden kamarád, že uteče s ním. Už se nedalo couvnout. Polovina osazenstva se právě chystala na noční směnu; Ladislav s kamarádem si vzali svoje "kennkarty" a to nejnnutnější a nenápadně opustili lágr... To byla ta první a zároveň poslední příležitost navštívit město Braunschweig. Na nádraží si koupili lístky do Drážďan a odjeli rychlíkem směrem na Berlin, Dresden, Aussig an der Elbe, Wien, Budapest. Vlakem cestovali Němci z práce. Cesta probíhala asi půl hodiny v klidu; až do chvíle, kdy se rozrazily dveře kupé a v nich stál chlap jak hora, v koženém kabátě a s vlčákem.

"Ausweise, bitte!" zařval.

Chlapci mu ukázali doklady, byla v nich malá dušička. Dostali pár dní volna, tak jedou navštívit kamaráda do Drážďan... Tehdy ještě Drážďany stály, nebyly spálené těžkým náletem. Ladislav měl pořád ještě zafačovanou nohu, snad i to jim trochu pomohlo. Nechal je být. Sotva zmizel, jeden z cestujících v kupé, který až dosud hovořil velmi čistou srozumitelnou němčinou, najednou řekl česky:

"Kluci, vy jste ale měli štěstí!"

Byl to Čech, baťovec.

Dalším vlakem pak k ránu dojeli do Ústí n/L., vystoupili, rozhlíželi se. Na lavičce spal nějaký muž. Podle delších vlasů usoudili, že je Čech, což se naštěstí potvrdilo. Řekl jim, že nemají-li propustku do Protektorátu, na hranici by je zadrželi. Poradil jim vystoupit z dalšího vlaku o jednu zastávku dříve a přejít hranici pěšky. Poslechli ho, a šli pak podle Labe vysokou trávou, až našli přívoz, a každý za jednu marku se nechali převézt přes řeku. Putovali pěšky dál; u každé vsi nejdříve zjistili, zda je její název uveden na ceduli ještě německy, nebo již německo-česky. Po třech hodinách namáhavé chůze - kvůli Ladislavově nedávno spravené noze i špatné kondici obou



kamarádů to nebyl zrovna pohodový výlet - došli do Dolních Beřkovic, odkud odjeli do Prahy, kde se jejich cesty rozdělily: kamarád pokračoval do Plzně, ale těsně před cílem ho chytilo gestapo. Zbytek války prožil v Terezíně.

Ladislav dojel zdárně domů. Tři měsíce se ukrýval u rodičů, dokud ho kdosi neudal. Začátkem září dostal zprávu od kamarádů z Braunschweigu, že lágr i továrna byly při jednom z náletů totálně srovnány se zemí. Přeživší že jedou i s dozorem do Prahy, kde jejich nasazení bude pokračovat v domovské firmě AVIA. Ladislav dostal možnost počkat si na nádraží na jejich vlak, pokusit se vmístit mezi kamarády a uniknout tak stíhání za útěk. Bohužel však čekal na Masarykově nádraží - tehdy Prag Hibernerbahnhof - marně, s kamarády se minul. Místo toho za pár dní dostal předvolání na policii. Byl převezen do Bartolomějské. Musel odevzdat doklady, opasek, vázanku, tkaničky z bot. Následovala lékařská prohlídka a výslech. V maličké cele se tísnilo dvacet zadržených. Část podlahy v cele zabíralo jakési dřevěné plato. Na ně se večer uložila polovina vězňů ke spánku, svršky pod hlavou. Ostatní museli stát. V polovině noci se vyměnili. Těžko si dnes můžeme představit tu nejistotu, ten strach o holou existenci! Strávil tam tři dny a noci, prodělal řadu výslechů. Kdykoli v zámku dveří cely zarachotily klíče, loučili se uvěznění se životem...

Ladislava Blechu nakonec zachránilo, že si i jeho vyžádala AVIA, u níž naposledy pracoval. Pustili ho. AVIA měla pobočku ve Štěchovicích-Davli, dceřinnou firmu OMEGA, kde byly zabrány tři železniční tunely pro improvizované tovární pracoviště se stroji, které se podařilo zachránit. Ladislav se opět ocitl u soustruhu, navíc relativně v bezpečí. Nadřizenými mu byli Rakušané, svou práci dělal dobře, v tunelu navíc dělníci dostávali "tunelový přídavek" v podobě 25 gramů salámu a 25 gramů másla na den.

Tak trávil následující měsíce až do konce války - dojížděním přes celou Prahu do tunelu.

5. května 1945 vypuklo v Praze povstání. Rozhlas volal

o pomoc, pod rukama povstalců rychle vznikaly v ulicích bariéry. Ladislav Blecha byl mezi těmi, kdo je stavěli a bránili mezi obcemi Točná, Komořany a Zbraslav. Pokácené stromy použili na zátaras. V Praze v té době bylo ještě na třicet tisíc Němců. V tomto místě jich zaútočila celá četa. Němci nasadili proti barikádě i tank. Ladislav odnášel na polních nosítkách z barikády mrtvá těla spoluobojovníků, mimo jiné i svého o rok mladšího spolužáka Karla Švece. Povražděné civilisty dodnes připomíná dvacet náhrobků na symbolickém hřbitově v těchto místech.

V těžkých bojích květnového povstání (nejen v Praze) během několika dnů padlo přes 1500 Čechů, kolem 1000 Němců, 692 vojáků Rudé armády a přes 300 Vlasovců. Šlo vlastně o největší bitvu 2. světové války, svedenou Čechoslováky.

Po válce se Ladislav Blecha nejdříve živil jako řidič při rozvozu zboží z bratrovy pekárny. V letech 1946 -1948 sloužil na vojně rovněž jako řidič. Stěhoval na nákladácích pětadvacet vesnic z okolí Mimoně, kde vznikl vojenský prostor. Po návratu z vojny nejdříve nějaký čas pracoval v komořanské Inter-pharmě a pak nastoupil k ČSD, které tehdy provozovaly nejen dopravu po železnici, ale také síť státní autobusové dopravy. Ladislav Blecha dal přednost silnici a vzal práci jako řidič v Mladé Boleslavi. Když jednou musel střídat kolegu Kruliše, který měl dovolenou, dostal se i na Loučeň, která tehdy spadala pod okres Mladou Boleslav. Z Chudíře si přivedl ženu a z původních čtrnácti dnů záskoku je dnes už více než šedesát let!

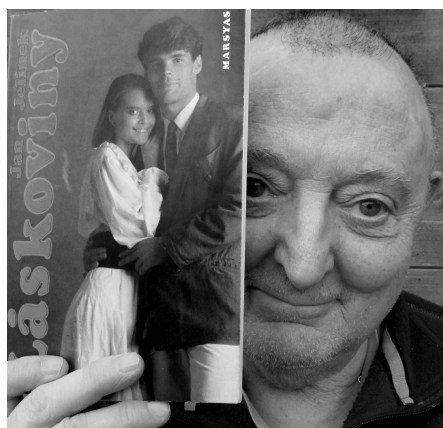
Chtěla jsem, aby mi na závěr našeho rozhovoru řekl ještě nějakou zásadní myšlenku týkající se války, něco pro poučení i varování lidem pro budoucnost. V souvislosti s dnešní neutěšenou mezinárodně politickou situací. Ale pan Blecha - pěstitel zeleniny, chovatel včel, autobusák, člověk práce a ryze mírových zájmů, jen mávl rukou:

"Na příští válku raději nechci myslet..!"

A ono to vlastně moudré poselství je.

lp

Pozvánka na Literární besedu se dvěma spisovateli

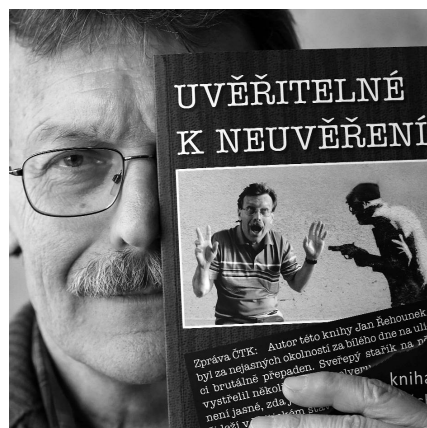


Jan Jelínek Jan Řehounek

V sobotu 30. května ve 14 h.
ve foyer Kulturního domu Loučeň

Obecní úřad městyse Loučeň
Vás zve na setkání se spisovateli
Janem Jelínkem z Loučeň
a Janem Řehounkem z Nymburka

Na závěr se uskuteční autogramiáda



Jan Jelínek je Loučeňák. Působil dlouhá léta jako režisér Krátkého filmu. Pracoval v České televizi, byl šéfredaktorem časopisu Videohobby, přednášel na konzervatoři v Regensburgu. V letech 1996 a 1997 ho vyzvala nadace Stevena Spielberga, aby pro ni natáčel rozhovory s lidmi, kteří přežili holocaust. Nabídku přijal a natočil přes padesát rozhovorů. Po letech se k nim vrátil a třicet sedm těchto svědectví zpracoval do knižní podoby v knize A kde byl Bůh...? Zkušenosti ze své sběratelské vášně uplatnil v knize pro děti Každý něco sbírá. V neuvěřitelném nákladu 30 tisíc výtisků vyšel jeho román pro dívky Láskoviny, jejíž třetí vydání je opět zcela vyprodáno. Stejně jako kniha s názvem 22 000 hodin v oblacích, v níž vzpomíná legenda českého dopravního letectví kapitán Josef Semerád na svůj život s letadly. Pro nymburské divadlo napsal Jan Jelínek v roce 2003 podle předlohy Bohumila Hrabala scénář úspěšného muzikálu Postřižiny.

Jan Řehounek je Nymburák, ale Loučeň je mu blízká - má odtud manželku. Věnuje se především literatuře faktu, ale píše i povídky a pohádky. Celkem vydal dvacet osm knih, např. Osudové okamžiky, Zanechali tady stopu, Než malej Ventil dostal rozum, Příběh legionáře, Pohádky z kerského lesa či Uvěřitelné k neuvěření (více na www.rehounek-kaplanka.webnode.cz). Jeho nejnovější knížkou jsou pohádky z Loučeň "Hemžilci z lesa Bludníku".

V literární besedě oba autoři promluví o svém životě, vysvětlí, jak se dostali ke psaní, představí svoje knížky, vážně i nevážně pohovoří o jejich vzniku, přiblíží jejich příběhy, přečtou zajímavé ukázky, zodpoví dotazy. Po skončení besedy se uskuteční autogramiáda. Účastníci besedy si budou moci na místě koupit některé jejich knihy. Vstup je volný.



Jarní výstava a jarmark

Ve dnech 14.-15. března se konala tradiční Jarní výstava s jarmarkem, kterou zajišťovaly Loučeňské kočky a koťata. Vystaveno bylo mnoho povedených ručních výrobků, k zakousnutí byly dobroty od dobrovolníků nebo ke koupi slovenské sýry. V průběhu výstavy bylo možno hlasovat o tom, který výrobek je nejpodařenější. A bylo z čeho vybírat!

Večer ozvláštnilo vystoupení dívčí skupiny Ladybirds z Jablonce nad Nisou, jejichž podání některých známých písní bylo úchvatné.

Těšíme se na další ročníky s vámi, samozřejmě můžete své výrobky na výstavě vystavovat či prodávat. dn

Tradiční slet čarodějnic

Na letošním sletu čarodějnic konaném 30. dubna u KD Loučeň opět nezklamal Vít Černý se svým turistickým oddílem a zorganizoval super zábavu pro malé i velké diváky. Čarodějnice a čarodějové se v hojném počtu zúčastnili soutěžních úkolů (miss fujtajbl, složení řidičského průkazu na koště), za které byli všichni následně odměněni sladkostmi.



Bohatý program byl doplněn hudebním vystoupením nymburské skupiny Crossband, která roztančila všechny přihlížející. Vyvrcholením celého večera byl ohňostroj, který uchvátil nejen děti, ale i dospělé.

František Vlk s partou nadšených dobrovolníků obnovili starou tradici "stavění májky", která je nyní chloubou Loučeň. Pozadu nezůstala ani skupina nadšenců z Patřína a Studce, kteří se o udržení této tradice snaží již mnoho let.

Oheň plápolal, hudba hrála, u občerstvení to hučelo jako v úlu, dospělí i děti se bavili a počasí nám všem přálo. A o tom to vše je.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem organizátorům, nadšencům a sponzorům a to zejména: Jardovi a Standovi Křížovým z Crossbandu, Jirkovi Hájkovi za ozvučení celé akce, Milanovi Novotnému - autodoprava a zapůjčení návěsu (podia), Pavle Štalmachové za výzdobu májky a Pavlu Cabrnachovi za poskytnutí mechanizace k postavení májky. Všichni se na celé akci podíleli bez nároku na honorář. Všem ještě jednou díky. mp

Komedie Sborovna

21. března jsme měli tu čest, přivítat u nás v KD několik herců z Divadla Pavla Trávníčka s komedií Sborovna. Silná herecká sestava, namátkou uvedme Pavla Trávníčka, Uršulu Klukovou, Kateřinu Kornovou a další, předvedla naprosto uchvacující a vtipem nabitou komedii z prostředí dnešních odborných učilišť. Po skončení představení se herci byli ochotni vyfotografovat na přání. Zcela naplněné hlediště odcházelo domů s širokým úsměvem na tváři. dn



První Bleší trh

Na 1. Bleším trhu pořádaném spolkem Loučeňské kočky a koťata jste mohli koupit, prodat či vyměnit cokoli za cokoli. K mání byly oděvy, obuv, hračky, ale i zajímavé kuriozity. Poptávka byla například po starých pohlednicích do r. 1945.

Jelikož přálo počasí, přesunul se trh nakonec před KD Loučeň, o to byl trh zajímavější.

Neváhejte a připravte se na druhý Bleší trh, který by se měl konat na podzim a zkuste své štěstí! dn



Muzikál Dracula

V sobotu, 2. května se v KD Loučeň odehrálo další představení divadelního souboru AMADIS. Plný sál mohl vidět muzikál Dracula. Povedené představení doprovázela báječná atmosféra jak v hledišti, tak mezi účinkujícími. Na závěr bychom chtěli poděkovat paní starostce Peterkové a panu Kvasničkovi, kteří nám celou záležitost umožnili. Rádi bychom Vás pozvali na další představení. Opět v KD Loučeň nás 5.6.2015 čekají Tři Mušketýři jč



Turnaj ve hře "Člověče, nezlob se"

V minulém čísle jsme Vás informovali o akci, kterou pořádá školní družina pro žáky základní školy a stala se už téměř tradicí. O velkém zájmu a super náladě celé akce svědčí následující fotografie z akce, která se stala velkou atrakcí nejen pro školáčky, ale i pro jejich rodiče. Konala se 14. března v ZŠ Loučeň.

dk



Oslavy Dne Země

Den Země, který připadá na 22. dubna, si na naší škole připomínáme již tradičně projektovým dnem. Letos jsme ho mohli uskutečnit díky příznivému počasí 21. dubna. Velká část akce probíhala na trase Naučné stezky Loučeň, kterou žáci 1. až 4. ročníku prošli s třídními učiteli a společně vypracovávali zadání úkoly z oblasti poznávání přírody a orientace v prostoru. Žáci 5. až 8. ročníku byli rozděleni do pětičlenných skupin a podle mapy postupně procházeli jednotlivá stanoviště, která pro ně připravili pod vedením pana učitele Čapka žáci 9. ročníku. Úkoly prověřovaly znalosti hub, tamější fauny a flóry, třídění odpadu a historie lokality. Součástí jejich putování v lese bylo i samostatné pozorování, které žáci zaznamenávali do skupinových pracovních listů. Všichni pracovali opravdu výborně a den si skutečně užili.

Pro žáky druhého stupně však tímto oslavy Dne Země neskončily, hned následující den podnikli exkurzi na skládku a do třídírný odpadu společnosti AVE Benátky nad Jizerou. Žáci zde absolvovali okruh po místním areálu, kde postupně prošli třídící linku a nakonec se vydali také na vrchol skládky, která je největší svého druhu v ČR. Poznatky z třídění odpadu pak po příjezdu aplikovali při úklidu veřejných prostor na Loučeň. Podařilo se jim vysbírat a vytřídřit několik pytlů odpadků.

K třídění odpadů jsou však naši žáci vedeni během celého školního roku. Pravidelně pořádáme sběr starého papíru a další z větších akcí je sběr baterií, který probíhá ve spolupráci se společností Recyklohraní. Pro tento školní rok byl sběr dočasně ukončen právě 22.4., ovšem příští rok bude určitě pokračovat. Celkem se žákům podařilo sebrat 205 kg baterií. Nejlepším sběračem se stal Jan Štěpán ze třetí třídy s necelými 49 kg.

Za své aktivity byli žáci po zásluze odměněni hodnotnými cenami, které jsme získali od společnosti Recyklohraní a od paní starostky M. Peterkové, které tímto ještě jednou děkujeme. it

Traktoriáda

Další skvělá traktoriáda se konala na písáku 25. dubna. Zúčastnilo se jí 19 soutěžících, každý z nich byl oceněn cenami a sladkostmi. Soutěžilo se ve slalomu a couvání traktorů s vlekem a to na čas. Akce se zúčastnilo velké množství fanoušků. Těšíme se na vaši účast na dalším ročníku. dn

dk



Pískání pro radost a zdraví

Dne 15. dubna se v KD Loučeň konal již 12. ročník soutěže ve hře na zobcové flétny "Pískání pro radost a pro zdraví".

Soutěže se zúčastnilo celkem 6 základních škol: Loučeň, Krchleby, R.A.F. Nymburk, Straky, Čachovice a Česká Lípa (celkem 85 dětí). Výkony soutěžících hodnotila porota ve složení: E.Faulhammerová - DDM Nymburk, V. Rousková - ZUŠ Nymburk, P. Vorlíčková - ZUŠ Pečky. V letošním ročníku si zahráli i ti nejmenší - děti z MŠ Krchleby.

Všechny soubory byly odměněny diplomem, pamětním listem, malou sladkostí a dárkem od dětí ze ZŠ Loučeň, které navštěvují kroužek keramiky. Všichni soutěžící si na závěr zahráli společnou píseň Okolo Balíty.

Výsledky:

Kategorie MŠ: 1. MŠ Krchleby - Kolibříci

- I. kategorie:
1. ZŠ a MŠ Loučeň - Dráčci
 2. ZŠ a MŠ Loučeň - Květinčky
 3. ZŠ Letců R.A.F. Nymburk - Rafáčci
 3. ZŠ Krchleby - Skřivani

II. kategorie 1. ZŠ a MŠ Loučeň - Delfínci

1. ZŠ Čachovice - Berušky
2. ZŠ a MŠ Straky - Stracké píšťalky
3. ZŠ Krchleby - Sluníčka
4. ZŠ Letců R.A.F. Nymburk - Rafinky

III. kategorie: 1. ZŠ a MŠ Loučeň - Loučeňské píšťalky

1. Česká Lípa - Kopretina

Městská knihovna Loučeň

V dnešním čísle vám přinášíme rozhovor s paní **Alenou Kohoutovou**, která má místní knihovnu na starost. Tato milá dáma nám řekla mnoho zajímavých informací o knihovně, její historii i práci, kterou knihovnictví na tak malé obci obnáší.

Paní Kohoutová, mohla byste nám říct nějaké zajímavé údaje o místní knihovně? Jak dlouho zde funguje, kolik titulů zde můžeme najít?

Místní knihovna na Loučeni oslavila v roce 2014 krásných 140 let svého fungování. Jde o starší knihovnu, ale snažíme se i tady jít s dobou a katalogizace knih je vedena na počítači. Najdete zde knihy nejrůznějších žánrů. Od beletrie, přes naučnou literaturu, dětské knihy až po poezii. Máme tady asi 3 500 vlastních titulů, dalších 400 titulů máme zapůjčených z regionální knihovny v Kutné Hoře, jedna knihovna je zaplněna knihami zapůjčenými z městské knihovny Nymburk.

Kolik je asi pravidelných registrovaných čtenářů a v čem vlastně spočívá práce knihovníka v tak malé knihovně?

Registrovaných čtenářů máme na Loučeni něco přes 80. Jejich počet se bohužel snižuje, mladí lidé zřejmě dávají přednost počítači, internetu, případně čtečkám. Kniha ve své tištěné podobě ustupuje do pozadí a je to škoda. Vždyť je tolik krásných knih s nádhernými ilustracemi. Moje práce knihovníka je kromě jiného doplňování knižních titulů, nákup nových knih a to víte, je to starost, aby člověk nekoupil něco, co se pak nebude číst.

Každé pondělí je od 17:00 do 19:00 hodin otevřeno pro veřejnost.

V této době půjčuji knihy a zaznamenávám jejich vrácení. Mám na starost také katalogizaci knižních titulů a péči o ně. Poznámka redakce: paní Kohoutová o knihy pečuje s opravdovou láskou a každé knize vyrobí krásný průhledný obal "šitý přímo na míru".

Jaké akce knihovna pořádá? S kým spolupracuje a kdo ji navštěvuje? Co byste ráda řekla zájemcům o knihy a čtení?

Ráda bych vzpomněla na akci konanou při příležitosti velké výstavy unikátní sbírky dobových fotografií pana doktora Vaňka, která byla spojena i se zajímavou přednáškou, kde se sešlo poměrně hodně posluchačů a zájemců o výstavu.

Knihovna samozřejmě spolupracuje s úřadem městyse, který je i jejím zřizovatelem. Knihovnu navštěvují alespoň jednou v roce i žáci mateřské školy a v rámci akce, kterou tradičně pořádá školní družina, čtení s Andersenem, pravidelně každý rok navštíví i žáci místní základní školy.

Ráda bych se však v souvislosti s otázkou zmínila o projektu **"CELÉ ČESKO ČTE DĚTEM"**. Tento projekt vznikl s cílem, aby si celá společnost uvědomila, jak obrovský význam má pravidelné čtení pro děti, pro jejich emocionální vývoj a formování návyku číst si i v dospělosti. Pravidelné čtení slouží k rozvoji dětské fantazie, paměti, jazyka, rozšiřování znalostí a zlepšení soustředění, v útlém věku i k posílení pevného pouta mezi rodičem a dítětem. Myslím, že pravidelné čtení dětem je velmi dobrou investicí pro jejich další život.

A jak to letos vypadalo na "Odpoledním čtení s Andersenem?"

Zúčastnilo se ho 20 dětí, které si četly z knih H. Ch. Andersena a J. Drdy.



Kalendář akcí

KULTURNÍ DŮM

- 23.5. Dětská Piškoteka 15 h.
u příležitosti MDD
Pořádá Agentura Maroco
- 23.5. CZ/SK disco (DJ MÁMA) 20 h.
- 30.5. Literární beseda 14 h.
Beseda a autorské čtení se spisovatelem
Janem Jelínkem z Loučeň
a Janem Řehounkem z Nymburka
- 5.6. Tři mušketýři - muzikál 19 h.
v podání amatérského souboru
Dáblovi drobečci-Amadis

Sledujte: www.kdloucen.cz

Zveme Vás na návštěvu

Obecní knihovny Loučeň,
vyberte si u nás pěkné čtení



a staňte se našimi čtenáři.
Rádi Vám pomůžeme s výběrem.
Jsme tu pro vás!

<http://www.loucenknihovna.webk.cz>

SPORT

O pořádání akcí, jejichž konání plánujete v KD Loučeň či sokolovně, prosím informujte s předstihem p. Kvasničku (tel.: 603 763 905). Informace o pořádání všech ostatních akcí předejte, prosím, výboru pro sport, kulturu a školství na adresu: akceloucen@gmail.cz.

Předejdeme tak kolizím termínů jejich konání. Děkuje

ŠKOLA

- 25.6. Školní akademie 17 h.
Kulturní dům Loučeň

